

7 ปีแห่งเกียรติยศ หรืออภัยยศ

โดย : ชุนโร

ปฐมกาล บทที่ 29:18 ยาโคบก็รักใคร่นางสาวราเชล เขาบอกลาบันว่า "ฉันจะรับใช้การงานให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเชลลูกสาวคนเล็กของท่าน" 20 ยาโคบก็รับใช้อยู่เจ็ดปีเพื่อได้นางสาวราเชล เห็นเป็นเหมือนน้อยวันเพราะเขารักเธอ 27 ขอให้ครบเจ็ดวันของหญิงนี้ก่อน แล้วเราจะยกคนนั้นให้ด้วย เพื่อตอบแทนที่เจ้าจะได้รับใช้ลูกอีกเจ็ดปี" 30 ฝ่ายยาโคบก็เข้าไปหาราเชลด้วยเขารักราเชลมากกว่าเลอาห์ เขาจึงรับใช้ลาบันต่อไปอีกเจ็ดปี

เจ็ดปีสำหรับยาโคบไม่ได้ยาวนานเกินไปที่เขาจะอดทนรอคอยเวลาของพระเจ้า และกับพันธสัญญา ข้อตกลงที่เกิดขึ้นระหว่างยาโคบกับลูก เขาได้พิสูจน์ให้เห็นชัดเจนว่ายาโคบนั้นได้รักอย่างจริงใจต่อราเชล ช่วงเป็นภาพที่แสนประทับใจหาที่เปรียบ ที่คนๆหนึ่งรักอย่างมีอุดมการณ์ เคารพจงรักภักดีต่อใจของตัวเอง สัตย์ซื่อต่อคำมั่นสัญญา แม้ระยะเวลาผ่านไปจนถึงสิบสี่ปีหาใช่เป็นเรื่องที่จะทำให้ยาโคบหวนไหวแคลงใจ กลับกันเขากลับอุทิศทุ่มเทวันแล้ววันเล่าเพื่อมุ่งหวังจะได้ครอบครองดวงใจของราเชลผู้ที่เขารักยิ่ง

จึงเป็นข้อคิดเตือนสติสอนใจในการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา ถ้าเรารักพระเจ้าอย่างเดียวกับยาโคบหลงรักภักดีต่อราเชลแล้ว เจ็ดปีไม่ใช่เรื่องใหญ่โตเกินกว่าที่เราจะทำอะไรเพื่อพระเจ้าของเรา แต่กลับกันตรงกันข้ามในความเป็นจริงชีวิตคริสเตียนหลายครั้งเราก็แสดงอาการไม่ค่อยมีน้ำอดน้ำอดต่อสถานการณ์ ปัญหาต่างๆที่ถาถมเข้ามาในชีวิต เรามักเลิกล้มความตั้งใจ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านพระคำ การอธิษฐาน การออกไปเป็นพยานประกาศข่าวประเสริฐ เพราะเรารู้สึกว่าสิ่งที่ทำไปไม่ได้ผลดีแต่ประการใด ไม่พอบางที่ยังเจ็บตัวเปลืองตัวอีก จึงทำให้เราเริ่มท้อแท้ท้อใจ ทอดทิ้งความตั้งใจที่จะทำอะไรเพื่อถวายพระเกียรติ หากเราย้อนกลับไปพิจารณาถึง เจ็ดปีที่ผ่านไป และสิบสี่ปีที่อดทนที่ยาโคบเพียรรอคอยเวลา จึงเป็นเจ็ดปีแห่งเกียรติยศ เป็นความภาคภูมิใจของยาโคบตลอดชีวิตของเขา ที่เขาจะสามารถพูดบอกต่อๆให้ลูกให้หลานว่าพ่อได้ต่อสู้ฝ่าฟันอดทนรอคอย และดำเนินชีวิตอย่างดีต่อพระพักตร์พระเจ้า และรักษาภักดีกาคำดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรมคุณ เจ็ดปีหรือสิบสี่ปีที่พ่อเฝ้ารอคอยเพื่อจะได้ราเชล จึงเป็นเกียรติยศที่น่าภูมิใจ เป็นวันแห่งความภาคภูมิใจ

ในทำนองเดียวกันผู้นำคริสตจักรเมื่อเราทำงานรับใช้พระเจ้า เราต้องไม่ลืมที่จะดำเนินงานของพระองค์อย่างมีจริยธรรมคุณธรรม เดินเข้าตรอกออกตามพระวจนะ โดยทำสารพัดสิ่งต้องออกมาจากความรักที่มีต่อพระองค์อย่างแท้จริง จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะอดทน และทำสิ่งดีงาม เริ่มต้นสวยและให้ต้นจบของการทำงานของเราจบลงอย่างสวยงามด้วย มีผู้นำหลายคน เริ่มต้นสวยงาม แต่ตอนจบไม่งาม เพราะหากเราไม่ได้ทำอะไรที่ออกมาจากความรักที่มีต่อพระเจ้าแล้ว เจ็ดปีของเราจะไม่สวยงาม เพราะเราดำเนินชีวิต หรือคริสตจักร หรือองค์กรอย่างไม่มีถูกต้องแทนที่จะเป็นเจ็ดปีแห่งเกียรติยศ กลับเป็นเจ็ดปีแห่งความอภัยยศ แทนที่จะถวายพระเกียรติแต่เราอาจจะทำลายพระเกียรติก็เป็นได้

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:12 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 09 พฤษภาคม 2012 เวลา 16:54 น.

วันนี้ขอให้ความรัก ความหวังใจ ความเชื่อในพระเจ้าของเรางม้นคงสืบไป แม้ว่าหนทางที่เรากำลังก้าวเดินไปนั้นจะยากเย็น จะเต็มไปด้วยหนทางที่ยากลำบากยิ่ง ต้องรอคอยอดทนยาวนาน ต้องเผชิญกับสารพัดปัญหา เผชิญกับความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมือง ขอให้เราก้าวเดินกับพระเจ้าต่อไป เพราะว่าไม่มีอะไรที่จะสามารถทำให้เราทั้งหลายหลุดขาดจากรักของพระเจ้าไปได้ ดังนั้นขอให้เจ็ดปีหรือสิบสี่ปีของเราที่ดำเนินกับพระเจ้านั้นพิสูจน์ให้เราเห็นว่าเราได้ดำเนินกับพระเจ้าด้วยความรักอย่างจริงจัง เมื่อนั้นแหละพระเจ้าจะกล่าวกับเราในสวรรค์ว่า เจ้าเป็นสาวกของเรา เชิญเข้ามาเถิด....

ขอให้เจ็ดปีของเราเป็นเจ็ดปีแห่งธารพระพร เป็นเจ็ดปีแห่งพระคุณพระเจ้าไม่ใช่เจ็ดปีแห่งการเนรคุณ เป็นเจ็ดปีแห่งความรักความเมตตา ขอให้เจ็ดปีแห่งความอิจฉาริษา อย่างไรก็ตามสุดท้ายของทุกสิ่งก็คือว่าการทำงานของแต่ละคนก็ถูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นอย่างไร

สำหรับผู้รับใช้และดำเนินกับพระเจ้าด้วยความรักเช่นเดียวกับยาโคบที่รักราเชลนั้น เจ็ดปีของเขาก็เป็นเวลาแห่งความภาคภูมิใจยิ่ง ทุกครั้งเมื่อเรากวนานั่งลงอธิษฐานขอพระเจ้าโปรดประทานความรักให้แก่เรา เพื่อที่เราจะได้รักพระเจ้ามากมายยิ่งขึ้น เหมือนอย่างที่พระองค์ได้ทรงรักเราทั้งหลายมาแล้ว ขอให้เรารักพระเจ้ามากมายอย่างเดียวกับยาโคบที่รักราเชลสุดจิตใจ สิ้นสุดความนึกคิด สิ้นสุดกำลัง อาเมน.